

Nr 226.

Av herr **Bergström** i Bäckland, *om skrivelse till Kungl. Maj:t angående beredande av bättre sovplatser åt däckspassagerare å vissa passagerarefartyg.*

Å passagerarbåtar, som ha att uppehålla trafiken mellan t. ex. huvudstaden och de norrländska hamnstäderna, kan inträffa inte blott sjukdomsfall utan även olycksfall bland passagerarna.

Vid en resa, som undertecknad gjorde förliden sommar från Stockholm till en norrländsk stad, inträffade, att en av ångbåtsbolaget uthyrd och antagligen av besättningen iordningställd hängmatta som liggplats nedföll. Den passagerare, som vid tillfället använde hängmattan, hade därigenom kunnat bliva rätt allvarligt skadad, då under hängmattan funnos flera för lastning avsedda järnkärror. Huru därmed blev, känner jag icke till. Passageraren klagade emellertid över smärtor, som han ådragit sig genom fallet, varför en däcksmän lämnade till honom sin hytt.

Under samma resa blev jag även i tillfälle att höra, att en liknande olycka förut skett. Den passagerare, som då varit utsatt för olyckan, hade enligt vad jag hörde, ådragit sig lungblödning genom fallet.

Det måste sägas, att det förefaller en smula underligt att se, huru som för hästar, som fraktas å passagerarbåtar, kan ordnas på bästa sätt med t. ex. halm till bädd under det att för däckspassagerare, som så önska, uppsättas endast hängmattor. Ofta kunna dessa hängmattor placeras i omedelbar närhet av hästar och kokreatur samt även intill någon otät lastport.

Det skall villigt erkännas, att passageraravgiften för däckspassagerare är betydligt lägre än avgiften för hyttplats. Nu får man komma ihåg, att de största inkomsterna för även en passagerarebåt erhållas förvisso genom befraktning av varor. Dessa förbrukas nog i lika stor utsträckning av småfolket som av de mera ekonomiskt situerade. Småfolket i allmänhet får därför genom denna varuförbrukning bidra till en god inkomst för passagerarbåtar, vilka även ombesörja varubefraktning.

Det borde därför vara en rättmätig sak, att sovplatser för däckspassagerare ordnas något bättre än vad nu är fallet. Åtminstone borde en hyttplats finnas i reserv i händelse en däckspassagerare skulle under en resa insjukna eller för övrigt komma i någon olycka.

Det kan kanske förefalla mindre tilltalande, att riksdagen skall ingripa med föreskrifter på snart sagt alla områden, men när ansvaret för allas bästa icke är som det bör vara, så är det för visso en riksdagens plikt att skydda de samhällsmedlemmar, som varken genom sina ekonomiska möjligheter eller andra kunna göra sin rätt på ett människovärdigt tillmötesgående gällande.

Jag vågar därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t måtte verkställa utredning om vilka åtgärder från statsmakternas sida borde vidtagas för att ett bättre förhållande med avseende å sovplatser för däckspassagerare skulle kunna erhållas å passagerarbåtar, som ha att uppehålla trafiken mellan längre från varandra liggande svenska hamnar eller att åtminstone någon hyttplats å sådana båtar under alla omständigheter skulle kunna finnas tillgänglig, i händelse av att någon däckspassagerare skulle insjukna eller drabbas av någon olycka samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill en sådan utredning skulle kunna föranleda.

Stockholm den 21 januari 1921.

P. Bergström

i Bäckland.